

Gặp Đại Thần Ngay Lúc Không Mang Giấy Vệ Sinh

Contents

Gặp Đại Thần Ngay Lúc Không Mang Giấy Vệ Sinh	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	6
5. Chương 5	9
6. Chương 6	10
7. Chương 7	12
8. Chương 8	14
9. Chương 9	15
10. Chương 10: Phiên Ngoại 1	17
11. Chương 11: Phiên Ngoại 2	19

Gặp Đại Thần Ngay Lúc Không Mang Giấy Vệ Sinh

Giới thiệu

Tên gốc:

Edit: zetBeta: Thù NhiThế loại: vườn trường. Không nghĩ tới lúc đi vệ sinh quên m

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gap-dai-than-ngay-luc-khong-mang-giay-ve-sinh>

1. Chương 1

“Này này! Tiểu Tam, cậu đang ở đâu? Cái gì, dẫn bạn gái đi xem phim á? Anh đây không có giấy vệ sinh! Lão Đại, Tiểu Tứ bận rồi. Kẹt chết tôi!” Hàn Phong ngồi trong buồng vệ sinh, chân nhẹ chuyển động qua lại! Khốn nạn thật. Ngồi chồm hồm lâu như vậy chân đã tê rần hết cả lên, cứ nhiên quên mang giấy? Rất con mẹ nó thất bại.

Hắn đang ở tầng sáu, tầng này có tận bốn cái WC. Hắn vốn đang đau bụng dữ dội, chạy tới WC mới phát

hiện WC bị người ta dành hết, đành phải chạy xuống tầng ba cướp một cái. Kết quả, kết quả...Cứu nhiên quên mang giấy vệ sinh a a a a a!

Vốn tính chờ ai đi vào sau đó xin giấy, nhưng qua mười phút rồi vẫn chưa thấy người nào, thật là không hợp lý!!!

Qua bốn mươi lăm phút! Thật may hần có đem theo di động. Di động luôn mang theo bên người liền phát huy công dụng của nó. Ha ha, gọi cho đám bạn bè đem giấy lại chẳng phải êm xuôi mọi chuyện?

Hàn Phong suy nghĩ rất đơn giản, nghỉ lễ hai ngày đồng bọn không ra ngoài đánh quái thì chính là dẫn bạn gái đi chơi. Một đám không ai ở nhà. Đồng bọn của hần chơi game thường chạy ra quán nét, ai kêu mạng của trường nổi tiếng chậm như rùa bò làm chi? Nói hơi nhiều rồi, tổng kết một câu thôi, hần, Hàn Phong, hotboy của khoa, đang bị nhốt trong một WC nhỏ nhỏ!

Lòng rít gào, tâm cay đắng.

Hàn Phong khóc không ra nước mắt, chân của hần đã không còn cảm giác!

Vì sao lại không ai đi vào. Làm thế nào mới tốt đây?

Đúng lúc tâm Hàn Phong sắp hóa thành tro bay theo làn gió, hần nghe thấy cách vách có thanh âm mở cửa. Ha ha ha, ông trời không quên hần!

“Bạn học, bạn học, xin giúp đỡ a! Mình quên mang giấy có thể cho mình xin ít được không?” Hàn Phong thét lên.

“...Tôi vừa dùng hết, bạn cậu đâu.” Thanh âm vị này rất êm tai, chỉ là không có chút cảm xúc, vừa nghe đã biết không dễ tiếp cận.

“Bọn họ đi chơi với gái hết rồi! T^T” Hàn Phong ai thán.

“Cậu chờ chút.” Anh ta nói xong, một lúc sau hần nghe thấy tiếng cửa đóng lại.

Đi mua thật sao? Quả là người tốt a! Hàn Phong cảm động chết đi được, nếu anh ta là mấy em gái hần chắc chắn lấy thân báo đáp. Đáng tiếc, anh ta là con trai, cho dù anh ta có đẹp hơn con gái đi chăng nữa cũng vô dụng.

“Cho cậu.” Một bao giấy từ khe cửa được nhét vào.

“Cám ơn anh bạn!” Hàn Phong tiếp nhận giấy, nhanh chóng lau mông, chuẩn bị xả nước sau đó đi ra cám ơn vị ân nhân này.

Chính là ngồi chồm hổm rất lâu nên chân đã vô lực.

“Cậu cẩn thận.” Người kia chính xác đỡ được Hàn Phong, trong lời nói chứa đầy ý cười, “Cậu ở WC ngay người bao lâu rồi?”

“Cũng lâu.” Hàn Phong buồn bực đáp.

Mất mặt muốn chết.

“Cám ơn anh!” Hàn Phong nói xong ngẩng đầu lên. Sau đó rút cuộc nói không nên lời. Nam tào, sao lại là anh ta!

Người này có khuôn mặt thật đẹp, dáng người cao gầy. Ừm, ôm hần rất có lực.

Máu chốt là thân phận của anh ta a, là Đại Thần của trường bọn hần a, cho dù anh ta không phải chân đá chuyên nghiệp, nhưng đừng dùng chỉ dùng kỹ thuật thắng bọn họ có được không? Đây chính là truyền thuyết cao thủ siêu cấp đẹp trai a!

Cũng may anh ta không tranh gái với bọn hần, nghe nói là vì thấy mấy em gái trường này không hợp mắt. Uy uy, anh ta không thể cho mỹ nữ trường này cái công đạo nào hả?

“Làm sao vậy?” Giang Văn buồn cười hỏi, anh biết Hàn Phong, trường học ngầm phong hấn là hoa hậu giảng đường. Chỉ là ngầm thôi, ha hả, nói như thế nào nhỉ, Hàn Phong cũng là con trai mà. Mọi người chỉ vui đùa chút thôi.

“Không có việc gì, không có việc gì, cảm ơn!” Hàn Phong nhanh đứng dậy, hiện tại chân đã tốt hơn nhiều. Bị người cùng giới ôm, rõ là...Đều là đàn ông trai tráng lưng hùm vai gấu, hấn không thèm.

“Đâu có gì, tôi đi đây.” Giang Văn nói nhanh.

“Ừ, cảm ơn.” Hàn Phong gật đầu.

Ở trong nhà vệ sinh nói chuyện quả thật có điểm là lạ.

Thời điểm Hàn Phong trở lại ký túc xá, hấn vẫn còn mơ mơ màng màng. Hấn ôm Đại Thần a, Đại Thần mua giấy cho hấn a! Thật tốt quá! Đúng vậy, Hàn Phong gặp được Giang Văn chân chân thực thực rồi. Fan nào tàn!

Nhưng mà, hóa ra Đại Thần cũng đi WC sao?

2. Chương 2

“Ai nha tiểu tử kia, sao lại đi ra được thế? Tổ định đem giấy chạy qua chỗ cậu đây!” Trương Ngàn kinh ngạc nói. Hàn Phong trực tiếp nhét trái táo ngăn chặn cái miệng của cậu ta, thẳng nhai này đúng là không có nhân tính, nhưng dù sao lúc này cũng có quan tâm hấn.

“Khai thật đi, cậu sao lại đi ra được? Ai cho giấy?” Trương Ngàn vừa vỗ vỗ bả vai Hàn Phong vừa hỏi, lúc Hàn Phong gọi cho cậu, nghĩ đến người anh em tốt này bị kẹt trong WC, hấn gọi hết lão đại đến lão tứ, kết quả tất cả mọi người đều không ở trong phòng. Thật là, khó có dịp thời tiết đẹp như hôm nay, ai mà rảnh rồi đến nổi ngồi ngốc trong kí túc xá chơi game chứ.

“Hé hé, là Đại Thần đưa giấy cho tớ nha!” Hàn Phong cười đến đáng khinh, nhưng xuất hiện trên gương mặt hấn lại hiện lên vài phần đáng yêu.

“Tiểu Ngũ, cậu đây là không đúng rồi! Không muốn nói thì thôi đi, lấy cái cơ này rất miễn cưỡng nha Tiểu Ngũ. Đại Thần làm sao mà vào đó được! Còn cho cậu giấy?” Trương Ngàn tỏ ra rất là xem thường, hiển nhiên là ý muốn trách cứ hành vi Hàn Phong mơ ước được Đại Thần cho giấy.

“Tin hay không thì tùy, hé hé.” Hàn Phong đem bọc giấy Đại Thần cho còn dư nhét vào cái hòm bảo bối thật cẩn thận. Trương Ngàn thấy bộ dáng Hàn Phong như thế thì lắc đầu than thở: “Cậu bày ra bộ dáng chân chó như thế đúng là lãng phí gene cha mẹ cậu truyền lại! Nếu thấy thích sao cậu không theo đuổi anh ta đi, gương mặt này của cậu đảm bảo ăn đứt mấy em mỹ nữ!”

Tính hướng của Hàn Phong không phải là bí mật gì trong cái khu ký túc xá này. Người trong ký túc xá thời trung học từng chứng kiến mấy đôi tình nhân đồng giới, sớm đã chấp nhận! Mặc kệ thích nam hay là nữ, Hàn Phong tuyệt đối là đỉnh đỉnh mỹ nhân, chỉ cần hấn ra tay hấn là rất ít người từ chối nhỉ!

“Tớ với cậu đều có suy nghĩ riêng. Đại Thần chính là Bạch Liên Hoa, gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn, nhưng chỉ có thể đứng từ xa nhìn chứ không thể lại gần, hiểu chưa?” Hàn Phong khinh bỉ cậu ta, “Đại Thần là nhân vật bậc nào chứ, thế nào lại bị sắc đẹp mê hoặc được?”

“Đúng đúng đúng, Đại Thần của cậu là lợi hại nhất. Cũng không biết cậu thích anh ta chỗ nào? Rõ ràng chưa từng tiếp xúc qua!” Trương Ngàn không nhiều lời nữa, chú tâm vào màn hình game!

“(^) Có tiếp xúc đâu! Tớ quan tâm Weibo* Đại Thần đó mà, tớ tham gia ở forum Đại Thần rất sôi nổi a!

*Weibo: một trang mạng xã hội giống facebook.

Hàn Phong thật lâu trước kia đã hiểu được tính hướng của mình, lúc ấy hắn rất kích động, nhốt mình trong phòng không ăn không uống, vẫn là mẹ hắn khóc lóc lôi hắn ra, chậm rãi khuyên hắn. Đồng tính luyến ái không phải là cái bệnh độc gì cả, xã hội hiện nay rất tiến bộ, đồng tính ở nước ngoài còn có thể kết hôn nữa kia.

Hàn Phong dần dần hiểu rõ về cái vòng luẩn quẩn này, cẩn thận thu liễm bản thân. Hắn không thích lối sống của những người đó. Nếu không tìm được bạn đời, hắn và cha mẹ hắn cả đời này sống như vậy cũng được mà. Cha mẹ hắn cũng đâu phải có mỗi mình hắn là con, không vấn đề gì. Chẳng lẽ hắn không kết hôn thì không được chăm sóc cha mẹ sao?

Thích Đại Thần Giang Văn là một việc ngoài ý muốn.

Hàn Phong rất thích máy tính, cho nên thời điểm lên đại học hắn không chút do dự lựa chọn chuyên học ngành này. Nhưng sự đời vốn tàn khốc, hắn không có cơ hội học tập cái gọi là kỹ năng ứng dụng, ngược lại chỉ được truyền đạt mấy thứ lý thuyết suông. Như mọi người nói ấy, những điều học được ở đại học chưa chắc đã có chỗ dùng đâu.

Hàn Phong gia nhập một trang web hacker, cố gắng dụ dỗ mọi người hy vọng học được cái gì đó lợi hại một chút.

Mà Giang Văn chính là khách quen của trang web Hàn Phong tham gia, là loại nhân vật được mọi người trong đó kính ngưỡng và khâm phục. Lúc ấy Hàn Phong chỉ biết là người này có ID “Đại Thần hâm hại không nổi”, một cái tên khá bình thường.

Hàn Phong thông qua người trên web cũng coi như có chút giao tình với Giang Văn. Một lần trên YY, Hàn Phong lần đầu tiên nghe thấy thanh âm của Giang Văn, trầm thấp, từ tính, trong lòng hắn giống như bị một cọng lông dê khều a khều, lập tức đánh trúng tim Hàn Phong.

Hàn Phong mơ màng mở ra bản ghi chép trên web Đại Thần nói chuyện với người khác, vì là forum cho nên cũng không ai nhằm chán đi cắt bỏ bản ghi chép này. Hàn Phong dựa vào bản ghi chép biết được người kia rất thông minh nhạy bén và rất trấn định.

Sau đó càng không thể văn hồi.

Hàn Phong từng tra xét địa chỉ Đại Thần, nhưng mà Đại Thần giữ bí mật quá tốt.

Trùng hợp chính là một ngày nào đó Hàn Phong bị bạn bè trong ký túc xá kéo ra ngoài vây xem Đại Thần Giang Văn, lần đầu khi nghe thấy giọng nói của anh, Hàn Phong lập tức nhận ra! Nguyên lai Đại Thần kể ngay sát bên? Rất giống trong tiểu thuyết đi.

Rất nhiều người thích Giang Văn, thêm hay bớt một người như Hàn Phong thì cũng chẳng sao.

Về sau Hàn Phong càng không ngừng hỏi thăm chuyện của Giang Văn, người trong ký túc xá biết tính hướng của hắn cũng chẳng thềm nói gì. Hàn Phong tính tình dễ chịu, bọn họ đều cảm thấy lấy điều kiện của Hàn Phong bây giờ, tuyệt đối tìm được người yêu chất lượng cao! Giang Văn cũng tốt, nếu hai người ở bên nhau lập tức tổ hợp thành nhóm hai đại soái ca, sẽ có một đám tiểu muội xinh đẹp ngoắc ngoắc bọn họ!

Vì thế hắn thăm dò trong cái đám hàng ngàn người hâm mộ đó, thậm chí Hàn Phong còn giả vờ như vô tình đi ngang qua Giang Văn, nào biết Hàn Phong có sắc tâm mà không có sắc dâm, cho dù một ly cũng không chịu nhích tới!

3. Chương 3

Hàn Phong vẫn tiếp tục thăm thướt trộm nhớ người ta, ngày ngày trôi qua rất thỏa mãn. Bọn Trương Ngàn nhìn bạn tốt bày ra bộ dáng không tranh với đời thì phần nộ, vịn vào lý do Hàn Phong rốt cục chính thức tiếp xúc với Đại Thần, bọn họ muốn hung hăng làm thịt Hàn Phong một bữa. Sâu thẳm trong lòng Hàn Phong yếu ớt kêu lên.

“Mấy người là đồ cầm thú! Lúc mấy người đi chơi với gái xem tôi ăn chết mấy người như thế nào?” Hàn Phong phát thệ.

“Yên tâm.” Lão Đại vỗ vỗ bả vai Hàn Phong, “Trường học chúng ta cháo rất nhiều, đảm bảo cho cậu ăn no, tớ không sợ.” Hơi có chút tự giễu: “Nếu tớ tìm được bạn gái, đừng nói mời các cậu ăn một bữa, cho dù ăn ba bốn bữa cũng không thành vấn đề.”

Chung quy nói cho có lệ thế thôi, bởi vì kết giao bạn gái rất tốn kém. Lão Đại hận không thể đem gia tài kiếm được dâng lên tặng người yêu, còn dư ra chút đỉnh mà mời khách đã là tốt lắm rồi.

Còn hai thằng khốn kia, mỗi thằng đều là thấy sắc quên bạn. Anh em người ta có nạn cùng chịu, có phúc cùng hưởng, đằng này đeo theo học muội bỏ dờ xum xoe.

Hàn Phong lần đầu cảm nhận được mình thích nam nhân cũng có chỗ tốt, muốn hấn đi lấy lòng bạn gái hấn nhất định sẽ phá hư mọi chuyện.

Hôm nay sau khi hết giờ tự học, Hàn Phong ghé vào siêu thị mua chút đồ ăn vặt mang về ký túc xá.

“Này.” Đột nhiên có người vỗ vai hấn.

Hàn Phong phản xạ có điều kiện giữ chặt tay người đó, quật ngã.

Bịch!

Hoàn mỹ!

Hàn Phong gia cảnh cũng khá, chỗ ở trước đây trị an rất kém cho nên từ nhỏ hấn đã học đủ loại võ thuật. Đặc biệt là chiêu vật này, còn giật được giải quán quân cả nước!

“Aizzz” khi Hàn Phong phát hiện thì đã muộn rồi, hấn biết mình có cái tật xấu này, cho nên ngay từ đầu đã thông báo trước với người trong ký túc xá, lão Đại là nạn nhân thứ nhất, về sau bạn học không dám đột nhiên xuất hiện sau lưng hấn nữa.

“Bạn học, bạn học, cậu không bị gì...” đi!

Nam tào!

Hàn Phong che mặt, đây không phải là... không phải Đại Thần sao? Sao lại ở chỗ này a?

Hàn Phong bị phản lực rơi chạy đi.

Giang Văn:...

Người bị hấn đánh còn chưa kịp đứng lên, có lý nào hấn có thể chạy trước?

Giang Văn đầu đầy hắc tuyến, gần đây tâm tư học đệ thật sự là càng ngày càng khó đoán.

__(: 3)__.

Hàn Phong chạy về phòng ngủ mới tỉnh táo lại, phát hiện mình làm cái chuyện ngu xuẩn cỡ nào?

Hấn vừa quật ngã Đại Thần aaa? Sau đó còn chạy trốn?

Thật dọa người quá đi?!

Hàn Phong cảm thấy từ khi gặp gỡ Đại Thần, chỉ số thông minh tuyệt đối không phanh!

Mà IQ vốn cũng không cao, bây giờ ngốc như vậy thì khi nào mới có thể tìm được người yêu tốt a a?

Rú rít rú rít ~

Thời điểm đồng bọn hấn trở về, phát hiện cảnh đẹp trước mắt có thể dùng để mua chuộc vô số học muội trong ký túc xá: ‘vật trưng bày’ ai ai oán oán ngã xuống giường... thật bỉ ổi o()o

“Tớ bảo này ‘vật trưng bày’, đầu cậu bị thủng sao?” Lão Đại vội vàng hỏi. Thậm chí quên rằng Hàn Phong hận nhất chính là xưng hô ‘vật trưng bày’ này.

Hàn Phong liếc lão Đại một cái, tiếp theo trề miệng, cũng không thèm sửa xưng hô của lão Đại.

Lão Tam lão Tứ hít một hơi, ‘vật trưng bày’ hôm nay có gì không đúng a!

Hàn Phong không để ý ba người đùa giỡn hắn, hắn khẳng định bị Đại Thần chán ghét chán ghét...

Rú rít rú rít, ông trời ơi, ông đừng đối xử với tôi như vậy có được không?

(v) Ủ, đúng vậy, Hàn Phong chính là một kẻ bỉ ổi —— Lão tặc thiên!

Ngày kể.

Hàn Phong lại tiêu chảy.

Nguyên đêm qua bị tiểu nhân đâm (?), không cẩn thận cảm lạnh rồi.

Bất quá lúc này đây hắn thực sự may mắn vì cướp được WC. Hàn Phong có chút thất vọng, nếu như mình giành không lại, Đại Thần có khi nào sẽ không đưa giấy không? Tuy rằng mất mặt một chút, nhưng tốt xấu gì có thể cùng Đại Thần kéo gần khoảng cách a.

Nói là nói như vậy, nhưng Hàn Phong vẫn cầm cuộn giấy trong tay, hắn làm sao lại lật thuyền hai lần cùng một chỗ được chứ?

“Hàn Phong, cậu ở trong sao?” bên ngoài WC đột nhiên truyền đến giọng nói của ai đó.

Này này, thật giống giọng Đại Thần a!

Không, không đúng, đây là thanh âm của Đại Thần!

“A... có, có! Buồng thứ ba!” Hàn Phong nói.

“Tôi ở bên ngoài chờ cậu đấy, nhanh một chút.” Giang Văn cười nói, “Đúng rồi, lần này cậu hẳn là mang theo giấy đi?”

“Đương nhiên!” Hàn Phong cười nói, nắm tay lại!

Từ từ, giấy trong tay đâu?

Hàn Phong cúi đầu nhìn, giấy vệ sinh rơi vào bồn cầu rồi, vừa nãy hắn rất hưng phấn, đây là truyền thuyết vui quá hóa buồn sao?

(— —) (.

“Làm sao thế?” Giang Văn đột nhiên hỏi.

“Đại Thần, giấy trong tay tôi rơi vào bồn cầu rồi, hỗ trợ chút được không, mang cho tôi một ít a!” Hàn Phong đã là vô mề không sợ nứt!

“... Được.”

4. Chương 4

Từ dạo đó Giang Văn và Hàn Phong thân thiết nhau hơn.

Giang Văn sở dĩ xuất hiện tại ký túc xá tầng này là bởi vì anh đang làm thực nghiệm, mà thực nghiệm chủ yếu trên đối tượng là con người, khảo sát xem ai là kẻ lười biếng của ký túc xá, mỗi lần đều phải tự mình đi một vòng kiểm tra.

Hàn Phong chấp tay trước ngực, hướng Nguyệt Lão thành tâm cúng bái, cậu nhất định phải hảo hảo cảm ơn người nào lười biếng ở ký túc xá!

Trong tưởng tượng của cậu, cậu cứ nghĩ Đại Thần khó làm quen lắm cơ, nhưng ngược lại anh vô cùng dễ tính. Chỉ là đôi khi nói một vài câu khiến người đối diện ghen hờn tràn trối, người đời gọi là ác miệng. Bất quá trong mắt Hàn Phong kiêm Fan nào tàn đây thì Đại Thần đâu giống người thường! Tuyệt không

được nghi ngờ vì Đại Thần là Đại Thần a, lúc Giang Văn thốt ra lời nói cay độc, biểu tình của Hàn Phong thập phần kính mộ làm cho Giang Văn rất chi là hưởng thụ.

“Học trưởng, học trưởng!” Hàn Phong vẫy vẫy tay. Giang Văn mỗi lần nghe Hàn Phong kêu tới mình thì sắc mặt bắt đầu vận vẹo vì Hàn Phong cứ hồn nhiên gọi anh là “Đại Thần”, anh khuyên cậu đổi cách xưng hô khác. Lần đầu Hàn Phong gọi lên một tiếng “Học trưởng” với sắc mặt đỏ bừng, Giang Văn thiếu chút nữa còn cho mình là ác bá cường bức ‘con trai nhà người ta’ đâu!

Dem cái xưng hô thật thuần khiết kêu lên đầy hương vị, coi như Hàn Phong cũng là một nhân tài đi.

“Em đã đến!” Giang Văn vừa cười vừa nói còn xoa đầu Hàn Phong, “Mấy ngày nữa là anh tốt nghiệp, cho nên hôm nay cùng bạn bè ăn một bữa, nhanh đi thôi đừng để họ chờ.”

“Ai?” Hàn Phong dừng lại, “Học trưởng, anh cùng bạn bè ăn cơm, em đi không tiện lắm đâu.” Hàn Phong do dự, cậu không biết anh đi ăn với bạn học a! Loại hoạt động này Đại Thần nên mang bạn gái của anh đi mới đúng chứ.

Hàn Phong là một người thẳng tính, trong lòng nghĩ như vậy nhưng không biết cách biểu đạt.

Tuy rằng trong lòng cậu tuyệt không hy vọng Đại Thần có bạn gái.

Bất quá, cậu đâu dám nói ra.

Tuy rằng cậu sớm biết tính hướng của mình, nhưng là chưa từng thích ai nha. Đại Thần coi như là mối tình đầu đi. Cậu muốn theo đuổi người ta, cũng không biết nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ hẳn phải đưa Đại Thần đi ăn? Hoặc karaoke? Hay xem phim?

Ha hã.

Hay tìm người trong ký túc xá thỉnh giáo thử? Thôi quên đi. Ba việc này mà áp dụng lên bạn gái thì thật đúng là thẳng khốn nạn. Chẳng khác gì con chó vàng biết bày trò đâu? Nói ra quả thực dọa người! Đại Thần làm sao so với đám dong chi tục phần kia được?

Giải thích thế nào cho Đại Thần tiếp nhận tình yêu của mình đây?

Hàn Phong rất chi là buồn rầu.

“Anh biểu hiện không đủ rõ ràng?” Giang Văn dừng lại, kinh ngạc nhìn Hàn Phong, “Chẳng lẽ em thật sự cái gì cũng không biết?”

“Cái gì...Anh có ý gì?” Hàn Phong ấp úng hỏi lại, trong lòng phát ra từng trận bùm bùm, vừa chờ mong vừa sợ hãi, tổng cảm thấy giây tiếp theo của cuộc đời mình sẽ biến hóa nghiêng trời lệch đất cho nên Hàn Phong rất căng thẳng.

“Anh ở đại học không có kết giao qua bạn gái. Nhưng anh cũng không phải lãnh cảm.” Giang Văn sờ sờ cằm, nhướn mày nhìn Hàn Phong mỉm cười.

“(o)... Bởi vì chất lượng nữ sinh trường chúng ta rất thấp?” Hàn Phong hỏi thử.

Giang Văn tiến lên, vỗ đầu Hàn Phong, “Ít giả ngu! Anh đã tra qua, em là người đứng thứ ba khi thi đậu vào trường. Ngữ văn của em đứng nhất toàn tỉnh! Đừng nói cho anh biết là em không hiểu anh nói gì?”

“Chính là...Chính là...” Hàn Phong còn muốn biện giải, nhưng nhìn ánh mắt uy hiếp của Giang Văn đành xấu hổ mà thu lại, bỗng nhiên ngang lăm liệt hỏi: “Anh khi nào thì bắt đầu thích em?”

“Từ lúc em mới nhập học thôi.” Giang Văn cười cười, “Lúc ấy em thuần khiết đến nỗi dường như cái gì cũng không biết, vô ý đụng phải tay của anh liền đỏ mặt giống như con thỏ hay nhút nhát.”

“A? Có chuyện như vậy sao?” Hàn Phong kinh ngạc.

“Em đương nhiên là không nhớ rồi.” Giang Văn sâu kín thở dài. Lúc ấy Giang Văn liếc mắt một cái đã nhìn trúng Hàn Phong. Hàn Phong chính là loại hình bạch mã hoàng tử nữ sinh yêu thích. Hơn thế anh còn nhìn ra được gia đình nuôi dưỡng em ấy rất tốt, Giang Văn vẫn chưa xác định lòng mình ra sao cho nên tuyệt không xuống tay với học đệ.

Về sau Giang Văn cũng có chậm rãi quan sát Hàn Phong, phát hiện cậu không hề kết giao với bạn gái, nghiêm nghiêm chỉnh chỉnh giữ mình trong sạch. Anh cũng sắp tốt nghiệp rồi, nếu không cố gắng chỉ sợ không có cơ hội. Giang Văn thầm tính toán kỹ càng mới chậm rãi tiếp cận. Ai mà ngờ, con thỏ nhỏ truy đuổi mình trên internet chẳng phải là Hàn Phong hay sao?

Giang Văn có kinh nghiệm dày mình, chỉ là trên internet tùy tiện vui đùa một chút, mấy khi xuất hiện một lần. Một dạo quản lý trang web mách là có một tiểu bạch thỏ luôn luôn tìm hiểu anh, anh còn không để tâm, khi biết tiểu bạch thỏ bắt đầu tra địa chỉ IP, anh mới phát hiện nguyên lai tiểu bạch thỏ này cũng không tệ lắm. Giang Văn tra ngược lại lúc sau mới phát hiện thực ra tiểu bạch thỏ chung trường với mình?

Lúc ấy trong lòng Giang Văn ần ần có chút suy đoán, sau rốt cục xác định.

Giang Văn đứng trước cửa phòng ký túc xá của Hàn Phong, lo lắng xem nên dùng phương pháp gì mới có thể tiếp cận đối phương? Bất quá phòng không có người nào.

Giang Văn bất đắc dĩ đi xuống, thời điểm ngang qua WC vọng ra giọng nói quen tai vì thế liền tiến vào.

Không nghĩ tới, Hàn Phong đáng yêu đến thế? Ha ha!

“Cái kia... Kỳ thật em cũng thích anh lâu lắm rồi.” Hàn Phong hắng giọng, “Nhưng vì sao anh không nói sớm a?”

“Em cũng đâu có nói sớm!” Giang Văn trả lời.

“Được rồi.” Hàn Phong ủ rũ, a a a a, cậu đến tốt cùng lãng phí bao nhiêu cơ hội tốt a a a? Không dễ dàng thổ lộ với người trong lòng mà người ta lại sắp tốt nghiệp? Ông trời ơi có ngon hại cậu thêm một chút nữa coi!

“Anh được cử đi làm nghiên cứu sinh.” Giang Văn thở ra một ngụm sau đó bật cười, “Cho nên, như thế nào nhỉ, em không cần...cảm thấy hối hận?”

“Cút!” Hàn Phong thẹn quá hóa giận!

“Được rồi, chúng ta đi thôi. Bạn bè anh tới rất sớm, cũng nên giới thiệu người trong lòng của anh rồi nhỉ?” Giang Văn kéo tay Hàn Phong vừa đi vừa nói.

“Ừ.” Hàn Phong hơi cúi đầu, “Chúng ta đi thôi.”

Tuy rằng hôm nay xảy ra chuyện ngoài ý muốn nhưng đây là kết quả tốt có phải hay không!

Thời điểm Giang Văn mang theo Hàn Phong đi vào một phòng KTV xa hoa, không ít người bắt đầu ồn ào.

“Nằm tào! Nguyên lai người cậu xem trọng chính là hoa hậu giảng đường trường chúng ta a?” Anh chàng kia nhìn Hàn Phong một lúc sau đó trực tiếp mắng to!

Người mới là hoa hậu giảng đường, cả nhà người đều là hoa hậu giảng đường!

Hàn Phong xiết chặt tay Giang Văn, phần nộ nhìn chằm chằm anh chàng này.

“Haha! Đừng nói vậy chứ?” Giang Văn một bên thưởng thức sắc mặt Hàn Phong chuyển sang hồng, một bên bắt mắt nhìn thẳng bạn.

“Ha ha, thực xin lỗi.” Anh chàng sờ sờ cái ót, “Tôi gọi là Trần Thành, xin chỉ giáo.”

“Chào, tôi là Hàn Phong.” Hàn Phong gật gật đầu, cùng Trần Thành bắt tay.

“Tôi nói cái này a Giang Văn, tiểu tử cậu chứng mất hồn tôi hay sao mà không giới thiệu người đó cho chúng tôi biết.” Một thanh niên nhả nhận đeo mắt kính lắc lắc đầu, “Thật là một đứa trẻ ngoan, như thế nào lại bị Giang Văn lừa đến tay vậy?”

“Học trường tốt lắm.” Hàn Phong nói, “Tôi thích học trường đã lâu lắm rồi.”

Giang Văn sắp lại gần, hôn một cái lên mặt Hàn Phong.

Hàn Phong xấu hổ đến đỏ cả mặt.

“Đỏ mặt à?”

“Thật sự là ngây thơ à!”

“Ha ha! Không được rồi, cái loại không biết kiểm chế như Giang Văn sao lại dụ dỗ con nhà người ta?”

Giang Văn vụn phần đắc ý, “Mấy người giỡn đủ chưa? Da mặt em ấy rất mỏng không thể so với mấy người đâu!”

Cả nhóm trừng anh muốn lòi con mắt, bất quá không ai dám nói gì. Xem ra Đại Thần trong cái nhóm này rất có lực uy hiếp a!

Hàn Phong cảm thán.

Tất nhiên cậu chưa nhìn rõ bản tính thực sự của Giang Văn, nếu biết rồi làm sao có thể nói như vậy.

5. Chương 5

Hàn Phong nhà ở khu này cho nên dù là nghỉ hè cũng có thể gặp mặt Giang Văn. Giang Văn bảo vệ nghiêm cứu nên cũng không có ý định trở về.

Thật vất vả hai người mới có danh có phận, không tranh thủ xúc tiến tình cảm thì quả thực quá lãng phí!

Lúc trước coi Giang Văn như thần tượng, luôn đặt ở trên cao ngược nhìn, khi đó hai người còn chưa quen biết, Hàn Phong đối với Giang Văn sùng bái nhiều hơn là yêu thích. Bất quá bây giờ vị trí Đại Thần bị hạ xuống, Hàn Phong liền phát hiện kỳ thật Giang Văn có không ít tật xấu, nhưng cảm giác chân thật hơn chút ít.

Hàn Phong không đem chuyện kết giao bạn trai nói cho cha mẹ hay, vì cậu chưa chuẩn bị tâm lý thật tốt, hoặc nói là, cậu mong Giang Văn chủ động đến gặp cha mẹ cậu thì tốt hơn. Dễ dàng trở thành người yêu với Giang Văn cứ luôn có cảm giác không thực!

“Tụi mình đến công viên giải trí.” Giang Văn nói, hôm nay hai người bọn họ xem như mặc áo đôi đi, đều là sơmi trắng với quần đen. Bất quá sinh viên mặc như này cũng bình thường thôi. Chỉ là trong mắt người yêu nó rất khác biệt, cho dù chuyện đó nhỏ nhặt nhưng lại đầy ngọt ngào.

“Ừ, cũng được.” Hàn Phong kinh hỉ nói, cậu thật lâu trước kia từng nghĩ sẽ đi cùng người mình thích đến nơi này, “Nghe nói gần đây mới ra trò tàu lượn! Em sớm đã muốn thử!” Hàn Phong rất kích động.

$\Sigma(^{\circ}^{\circ};)$

Giang Văn sao lại không biết trò tàu lượn đó.

Mặt anh bỗng nhiên cứng ngắc! Cái loại trượt lên trượt xuống đến tột cùng có cái gì hay? Trừ bỏ thét chói tai còn có ý nghĩa gì nữa chứ?! Giang Văn muốn rít gào, vì cái gì Hàn Phong thoát nhìn ngoan ngoãn lại đi thích cái trò này?

Được rồi Đại Thần, kỳ thật anh chính là mắc chứng sợ độ cao mà thôi, không cần vũ nhục trò chơi hết sức thuần khiết đến như vậy có được không?

“Làm sao vậy? Anh không khỏe à?” Hàn Phong miễn cưỡng nhận thấy sắc mặt Giang Văn có điểm không đúng!

“Không có gì.” Đại Thần không hổ là Đại Thần, rất nhanh liền phản ứng, đối Hàn Phong cười nói.

“Ừ, ít người rồi kia, chúng ta đi mua phiếu nhanh lên.” Hàn Phong nóng lòng muốn thử.

Nếu muốn làm người yêu vui vẻ, điều đầu tiên là phải kiên trì chiều chuộng họ —— trích [Từ điển luyến ái]

Giang Văn nhớ tới lời dạy trong cuốn sách nhỏ, nhìn nhìn tàu lượn chạy như bay đang lượn một vòng 360 độ, áp chế nỗi sợ hãi trong lòng, cùng Hàn Phong đi mua phiếu. Không chỉ cười, còn phải giả một bộ trấn định mới được! Em ấy sẽ nhìn mình với ánh mắt sùng bái thì cỡ nào đáng yêu?

Hận! Xếp hàng mua vé sao lại nhanh đến thế?

Hàn Phong lôi kéo Giang Văn đi đến chỗ ngồi.

“Giang Văn, anh phải bảo vệ em a!” Hàn Phong rõ ràng đang dùng ánh mắt trong suốt làm nũng đây mà.

“Đương nhiên.” Giang Văn mỉm cười, làm ra vẻ trấn định.

Đợi tới khi chính thức khởi hành, hai chân Giang Văn như muốn nhũn ra.

Bị dọa đến mặt cắt không còn giọt máu chứ nhất quyết không kêu lên một tiếng nào.

“A a a a! Kích thích quá.” Hàn Phong bên cạnh cùng những người khác hô to. Thanh âm tràn ngập vui sướng, làm cho Giang Văn thoải mái không ít. Thời điểm kế tiếp càng thêm kích động lòng người.

Ở tận trên cao mà giây tiếp theo nháy mắt lại lao xuống, Người ngồi trên xe bị gió quất vào mặt thật nóng rát, tiếng thét chói tai vì vui sướng đồng thanh vang lên, thậm chí còn nghe thấy tiếng thút thút sắp khóc của một em gái nào đó.

“Giang Văn, em yêu anh!”

Thời điểm mọi người đang hò hét, Giang Văn loáng thoáng nghe được câu gì đó. Nhưng là quá mức ồn ào anh nghe không rõ lắm.

“A, ngừng rồi.” Hàn Phong nhẹ nhàng thở ra.

Giang Văn kinh ngạc nhìn cậu, thời điểm vừa rồi chẳng phải...Hàn Phong tỏ tình với mình sao?

“Anh thực kinh ngạc?” Hàn Phong lại cúi đầu đỏ mặt. Coi như từ nhỏ đến giờ làm một chuyện cho người mình yêu, “Em nghe nói, tỏ tình như vậy cùng người ấy có thể quen nhau lâu dài hơn.” Không phải ai cũng ở thời điểm kích thích như vậy nói lời yêu ra miệng đâu.

Nếu cậu nói ra miệng, chính là hy vọng có thể cùng anh ở bên nhau trọn đời, vĩnh viễn không chia lìa.

“Không.” Giang Văn cầm tay Hàn Phong, nỗi sợ lúc này như chưa từng xảy ra, “Anh rất vui, rất rất vui.”

“Vui là tốt, Đại Thần à, anh buông tay em ra được rồi.” Hàn Phong cười trộm, “Anh hóa ra sợ chơi cái này.”

“Em đã nhìn ra?” Giang Văn hỏi lại, anh còn nghĩ anh giả vờ rất tốt nữa chứ.

“Ừ.” Hàn Phong gật gật đầu, tuy rằng Giang Văn hết sức biểu hiện như không sao cả, nhưng có một số động tác nhỏ không lừa người được đâu.

Giang Văn vì bồi hấn chơi, cảm giác thực...đại khái là hạnh phúc đi.

Cho dù biết loại yêu cầu này thực vô lễ, bất quá mỗi người đều hy vọng người mình yêu sẽ vì mình thay đổi. Không cần nhiều đâu, như thế thỏa mãn lắm rồi.

Mối tình đầu mà được như thế này thì thật quá tốt.

6. Chương 6

Kỳ nghỉ hè chấm dứt nên Hàn Phong trở lại trường, mà phải nói là thời điểm gần hết nghỉ hè cậu đã trở lại ký túc xá.

Mà thôi cả hai đều ở chung một trường cũng tốt lắm ~ mỗi lần Hàn Phong gọi điện còn phải đề phòng cha mẹ, thật sự là không tốt đâu. Vẫn là quen nhau xong một năm rồi nói sau. Bằng không khẳng định cha mẹ vừa lái nhái vừa hận không thể đem mười tám đời tổ tông Giang Văn ra điều tra cận kề ~

Hàn Phong là chú cừ non đang yêu cho nên trên mặt lẫn hành động đều biểu hiện hết ra bên ngoài, làm sao đâu được cái đám bánh quẩy* có thâm niên trong ký túc xá? Đám bánh quẩy này vừa lên đại học là như cá gặp nước, nghiêm nhiên bát quái nhất lại là lão đại. Hắn với Giang Văn chưa quen nhau được ba ngày đã bị kẹt giữa vòng vây rồi.

*Zet: đoán đại là chỉ bà tám vì bánh quẩy nó uốn éo giống như số 8 | Beta: tớ nghĩ bánh quẩy là chỉ mấy người lão luyện.

“Tiểu Ngũ nói đi a. Cậu đang qua lại với ai?” Lão Đại cười tà bước tới gần, “Trông cậu mỗi ngày cứ như ăn xuân được ấy, há há ~ “

“Đi đi đi, cậu sao lại nói những lời dễ xấu hổ đó?” Trương Ngàn một phen đẩy lão Đại ra, “Tiểu Ngũ rất ngây thơ nhe, miệng cậu thực thối mà. Nào nói cho ca ca hay, các cậu đến bước cuối cùng chưa?”

“Này này, mấy người suy nghĩ cái gì thế.” Hàn Phong xấu hổ không thôi, “Tớ và Đại Thần rất thuần khiết!”

“Quả nhiên là tên tiểu tử Giang Văn chết tiệt!” Lão Đại bưng tỉnh đại ngộ, đột nhiên ôm cổ Hàn Phong, “Tiểu Ngũ, cậu thật sự là vì dân trừ hại a! Tiểu tử Giang Văn kia có cậu sẽ không làm cho bạn gái của anh đây ngày đêm nhung nhớ! Nếu hắn dám bắt cả hai tay anh đây giúp cậu xẻ thịt hắn!”

“Aizz, hiện tại đối thủ duy nhất đã bị Tiểu Ngũ thu thập. Cao xử bất thắng hàn, tới khi nào mới tìm được đối thủ ngang tầm đây?” Mỗ nào đó ở bên cạnh nhắc đi nhắc lại, sắc mặt vui mừng không thềm che giấu! Đám con gái lần nào cũng lôi Giang Văn ra làm tiêu chuẩn để mà so sánh!

“Tôi đem tin này nói ra nhé?” Trương Ngàn con mắt nhấp nháy lóe sáng. Cho đám con gái hết hy vọng a.

“Không được!” Lão Đại lên tiếng, “Tuy hiện tại loại chuyện này thực bình thường, nhưng là nói ra khiến Tiểu Ngũ bị ảnh hưởng. Vạn nhất có mấy người muốn sinh sự chạy tới Tiểu Ngũ thị uy thì làm sao đây? Tiểu tử Giang Văn kia hút người cậu đâu phải không biết.”

Nhưng Tiểu Ngũ nhà chúng ta càng hút người a.

Đám người Trương Ngàn yên lặng chùn bước.

“Mặc kệ thế nào? Hắn muốn bắt người đi thì phải đối xử tốt với nhà mẹ đẻ là chúng ta đây. Hai chữ thôi, mời cơm.” Lão Đại giải quyết dứt khoát.

Kỳ thật đây mới là mục đích chính của lão Đại người đi. Cuối tháng đến thật nhanh, chủ nhà cũng không có lương tâm. Con rể này không phải rất giàu sao?

“Được rồi, tôi đi nói cho anh ấy biết.” Đầu là bạn cùng phòng, mời một bữa cũng không có gì to tát.” Cùng lắm thì cậu bao anh em một bữa (”)

Nhắc mới nhớ, Hàn Phong mới là thật phú hào, mỗi tháng tiền sinh hoạt dư ra hơn phân nửa. Mỗi lần nhớ lại cùng mấy người này ăn chung thì đem ý tưởng mời ăn yên lặng thu về.

Đám người này khẳng định còn yêu cầu bao dưỡng thêm vài người. Chính là bạn gái bọn họ. Hàn Phong cho dù là phú hào cũng nuôi không nổi __(: 3)__

Sau khi hắn nói với Giang Văn chuyện này, anh không chút do dự đáp ứng. Mời bạn bè người yêu ăn một bữa là việc thiên kinh địa nghĩa! “Chúng ta năm người không đủ não nhiệt đâu, mời bạn bè anh nữa nhé.” Giang Văn vừa nói xong thì đem điện thoại ra gọi người.

Tám người tụ hội chung một phòng trong một nhà hàng đắt tiền nhất gần trường học.

Thời điểm Lão Đại gọi món thì tay cứ run rẩy! Mấy món này sao nhiều số 0 thế?

Nhìn đám bạn của Giang Văn như hổ đói rình mỗi lần chọn đại bảy tám món gì đấy, nghiêm nhiên lấy tâm lý ăn chết Giang Văn mới thôi.

Hàn Phong hắc tuyến, rốt cục Đại Thần anh lòng từ thiện lớn bao nhiêu?

“Đệ phu a, cậu không biết đâu, tiểu tử Giang Văn này có bao nhiêu đen tối. Mỗi lần bọn anh quen bạn gái đều bị hắn làm thịt, nên gọi hắn là đồ tể mới đúng.” Bạn của Giang Văn khóc lóc kể lể. Anh chàng này diện mạo rất nhã nhặn, tên là Trần Kỳ, bạn gái thì một tháng đổi một lần, đều bị Giang Văn làm thịt hết! Vài năm trôi qua bạn gái nhiều đến nỗi đếm không xuể, số nhà hàng ghé qua trải khắp A thị!

Bất quá danh hiệu đệ phu quả thật không tồi, so với em dâu mạnh hơn nhiều.

Giang Văn nghe được danh hiệu này thì chau mày, nhìn nhìn bộ dáng Hàn Phong cao hứng làm anh một phen mở mang kiến thức. Tật cùng đã là vợ chồng, đều sẽ gặp nhau trên giường. Ngày thường hoàn toàn có thể chiếm tiện nghi miệng lưỡi cậu bất kể góc độ.

Học trưởng gặp niên đệ nên không muốn chịu thua. Lão Đại bọn họ thấy Trần Kỳ muốn đổ cả mắt! Mấy em gái vừa bước lên sân khấu thì hết thấy đều là tình địch của học trưởng!

Đợi cho sáu người kia uống đến thất điên bát đảo, Giang Văn từ lúc nào đã ngồi cạnh Hàn Phong.

“Chúng ta ra ngoài dạo phố đi.” Giang Văn cúi đầu xem đồng hồ chỉ mới hơn mười giờ tối.

“Bọn họ làm sao bây giờ? Uống say hết cả rồi.” Hàn Phong bất đắc dĩ nhìn đám người nằm úp sấp trên bàn.

“Anh thanh toán hết rồi, để bọn họ ở trong này ngủ đi. Bọn họ da dày thịt béo sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.” Giang Văn cười nói, cái tay không quy củ mà sờ soạng.

“Được rồi.” Hàn Phong vội ngăn lại, nếu không ngăn lại dám chừng diễn ra cảnh hạn chế tuổi xem lắm a.

7. Chương 7

Hàn Phong cùng Giang Văn tay trong tay sóng vai bước đi.

Xung quanh tiêu điều ~~

Khụ khụ, bên trên đều là giả dối.

Chân tướng thực ra là như vậy:

“Giang Văn, anh đừng ôm eo em nữa.” Hàn Phong buồn bực không thôi.

Giang Văn nhắm mắt lại giả bộ ngủ không để ý tới.

Vừa rồi cùng đám cầm thú kia uống rất nhiều rượu, giờ phút này không ăn đậu hủ vậy còn chờ đến khi nào?

Lúc cần ra tay thì không nên chần chừ!

Hàn Phong thấy Giang Văn hạnh kiểm xấu hết chỗ nói nổi, đành kéo Giang Văn đến một khách sạn không tệ lắm, lôi ra giấy căn cước trong ví tiền, “Lễ tân, cho chúng tôi một phòng hai người!”

Phòng hai người?

Nữ nhân viên mặc dù không nói gì nhưng con mắt mở to, ánh mắt nghi hoặc, cho là mình nghe lầm.

Nhìn lướt qua diện mạo Hàn Phong và Giang Văn để xác nhận xem mình có nhầm chỗ nào hay không, hết sức gian nan chuẩn bị phòng, xuất ra một cái chìa khóa, “Quý khách, số phòng hai người là XXX, đây là chìa khóa, hoan nghênh hai vị đã ủng hộ.”

Hàn Phong cầm lấy chìa khóa, dìu Giang Văn đến phòng vừa thuê, phát hiện cô gái đó nhìn chằm chằm cậu chịu không nổi a.

Tuy rằng cậu và anh kết giao khá lâu rồi, nhưng trừ bỏ hôn nhẹ hay sờ sờ thì ngoài ra không có làm gì khác.

Có lẽ bây giờ là cơ hội tốt để xác định xem cậu trên hay dưới.

Nghe nói rất nhiều người sinh ra vốn ở dưới, mà cũng có loại vừa trên vừa dưới.

Hàn Phong sờ sờ cảm, soi qua soi lại, thất lửng Đại Thần rất nhỏ, dáng người cũng tốt lắm a.

Nhất định sắp tới hai người sẽ hưng phấn lắm đây.

Hàn Phong hiện tại rất muốn hôn Đại Thần.

Khối thịt béo đã ở trước miệng nếu cứ cố chấp không ăn thì còn đạo lý gì nữa!

Hàn Phong nhào lên lột sạch Giang Văn, bắt đầu gặm gặm cắn cắn.

Giang Văn thì dở khóc dở cười, người kia thoát nhìn thực ngoan ngoan nhưng lá gan cũng rất lớn a! Khăng định vừa rồi có uống rượu đi. Bất quá Hàn Phong mượn rượu làm càn cởi quần áo xong chỉ hôn hôn thôi sao?

Giang Văn xoay người một cái, đem Hàn Phong đặt ở dưới thân.

“Anh tỉnh? Giả bộ say rượu?” Hàn Phong chọc chọc cơ thể Giang Văn sau đó là ghen tị.

Đều là con trai, vì cái gì đáng người khác biệt lớn đến thế? Rất không công bằng a.

Cậu nhìn tiểu Đại Thần...anh là con lai sao?

Hàn Phong bị các loại cảm xúc đan xen: hâm mộ, ganh tị, thèm muốn. Giang Văn là ông trời phái xuống để người ta oán hận!

“Em hôn anh nhiệt tình như vậy? Anh làm sao ngủ được?” Giang Văn cười nói, “Bất quá quần áo của anh đã bị em cởi sạch, quần áo của em lại chỉnh tề như thế, này không công bằng.”

Hàn Phong cúi đầu nhìn lại, cũng cảm thấy đúng là không công bằng.

Hàn Phong bắt đầu cởi y phục của chính mình, nhưng quần áo giống như đối nghịch với cậu vậy, cởi không ra a. Cậu tức giận một phát xé rách!

“Anh đến giúp.” Nhìn Hàn Phong cởi nút áo thật hấp dẫn, Giang Văn thật sự là nhìn không được. Anh đang xích lõa mà người yêu lại ngay dưới thân, anh không muốn kiểm chế nữa!

Giang Văn động tác rất nhanh, đem Hàn Phong lột sạch, hai người liền dính lấy nhau, da thịt dán da thịt, nơi tiếp xúc truyền đến cảm giác ấm áp làm cho người ta mê muội.

Giang Văn chen một chân vào giữa hai chân Hàn Phong, nhanh chóng đem hai bộ vị ma sát lẫn nhau, hô hấp càng lúc càng gấp, tim đập càng lúc càng nhanh.

“Anh · · · Anh đè em nặng quá!” Hàn Phong giật mình, nghe thấy Giang Văn hít vào thở ra thật nặng nề. Tư thế hiện tại của bọn họ làm cho nhất cử nhất động của cậu mang đến ảnh hưởng rất lớn tới Giang Văn.

“Trước em cũng đè anh như vậy, anh chỉ là bất chước thôi.” Giang Văn lấy tay nhéo nhũ hoa Hàn Phong một cái, “Em bất mãn hử?”

Hàn Phong hút một hơi, cân nặng của anh và em giống nhau sao?

Hàn Phong thân cao một mét bảy mươi lăm, Giang Văn gần một mét chín.

“Tốt lắm, ngoan nào. Đêm rất dài, em nhẫn tâm để anh một mình một người cô đơn lẻ bóng? Anh cũng chỉ là một nam nhân bình thường như ai thôi.” Giang Văn ai oán.

“Em cảm thấy anh đêm nay rất không bình thường!” Hàn Phong cắn răng nói.

Giang Văn cười ha ha, “Ôi, tiểu Phong, nam nhân trên giường cùng dưới giường khác nhau lắm, em cảm thấy giống nhau sao?”

Thực TNND quá vô sỉ!

Nhưng là cậu thích ~ *che mặt xấu hổ*

Hàn Phong mở rộng tứ chi, “Anh làm nhanh một chút.”

Giang Văn hôn một hơi thật sâu lên môi Hàn Phong, cậu nhiệt tình đáp lại! Sớm biết như thế anh sẽ không cùng ngũ cô nương làm bạn lâu như vậy?

8. Chương 8

Nhận được sự cho phép của Hàn Phong, Giang Văn sẽ không khách khí.

Người yêu mà mình ngày đêm nhung nhớ nằm ngay dưới thân, nếu không nhào tới chắc chắn là mắc bệnh cương không được!

Giang Văn dùng ngón cái và ngón trỏ xoa xoa đóa thù du sau đó vuốt ve qua lại, tay kia thì lướt qua rốn rồi chạy dài xuống nơi tư mật. Miệng không ngừng dùng sức thô bạo gặm cắn đóa thù du.

Hàn Phong cho tới bây giờ mới biết nhũ hoa của mình thật mẫn cảm. Cậu hơi hạ mi mắt, nhìn thấy Giang Văn nhiệt tình ở trước ngực mình liên tục chà đạp. Có điểm ngoài ý muốn, nhưng nhiều hơn là vui sướng.

Hàn Phong uống có chút rượu, bây giờ tỉnh táo lại rồi.

Mặc dù không nghĩ cùng Giang Văn nhanh chóng phát triển đến mức này, nhưng Hàn Phong không biết lại có bao nhiêu cao hứng ~()/~

Cho dù anh có nuốt cậu vào bụng cũng không thành vấn đề ~ Hàn Phong để mặc cho Giang Văn muốn làm gì thì làm.

Tiểu huynh đệ của Hàn Phong bị Giang Văn làm cho hưng phấn đến chảy ra nước, Giang Văn dùng đầu ngón tay quẹt một ít hướng vào u huyệt phía dưới.

Cảm thấy dị vật xâm chiếm cậu có chút không thích ứng, nhưng là hết sức thả lỏng chính mình. Loại chuyện này nếu tiền diễn không làm tốt sau khi vào sẽ rất đau a. Bây giờ Hàn Phong như con gà mờ nên cần phải làm kỹ hơn một chút.

Lần đầu tiên song phương đều muốn lưu lại cho đối phương ấn tượng tốt nhất.

Giang Văn gian nan khuếch trương cho thật tốt, nhưng là tiểu huynh đệ của anh như muốn bùng nổ! May mà Giang Văn dùng ý chí cường đại đè ép xuống, mạnh mẽ kiềm nén nội tâm như lửa đốt.

Một ngón, hai ngón, ba ngón, bốn ngón rồi!!!

Hàn Phong cũng chịu không nổi, cậu bắt lấy tay Giang Văn ý kêu anh nhanh dứt vào, “Mau... mau vào.”

Nếu kiềm nén tiếp anh khẳng định không có biện pháp kiên trì.

Giang Văn con mắt sáng lên, nháy mắt đem ngón tay rút ra thay vào đó là tiểu huynh đệ cứng như sắt bị nung đỏ.

“A ~”

Hai người cùng nhau kinh hô.

Quả thực không thể cùng ngón tay so sánh.

Hàn Phong cảm giác vật kia khi dứt vào lại biến lớn, thậm chí có thể miêu tả hình dạng nó ra sao.

Hàn Phong ra sức khống chế thân thể.

Phản ứng sinh lý gắt gao hy vọng đem dị vật đè ép ra bên ngoài cơ thể.

Giang Văn trên đầu tích đầy mồ hôi, “Tiểu Phong, em thả lỏng một chút, thật ··· thật chặt.”

Hàn Phong đỏ mặt, bắt đầu hít sâu, làm cho chính mình trầm tĩnh lại, nhưng là cậu làm không được a.

“Thực xin lỗi.” Giang Văn mất kiểm soát bắt đầu mạnh mẽ trườn động, dùng sức đỉnh nhập thật sâu bên trong cái động hút hồn ấy.

Giang Văn bắt lấy chân Hàn Phong, mạnh mẽ đem hai chân tách ra, dùng môi càn quét mặt cậu.

Hàn Phong ngửa đầu ra sau, bị Giang Văn đưa đẩy có chút thất thần, sau khi lấy lại tinh thần liền ôm chặt đầu Giang Văn, làm cho hai người càng thêm dính sát.

Giang Văn vì hành động ấy làm cho hưng phấn, càng ra sức đâm chọc sâu hơn, tiếng nước nơi hai người kết hợp phát ra càng lúc càng lớn.

Giang Văn giữ chặt thắt lưng Hàn Phong, động tác rút ra đâm vào càng lúc càng nhanh.

Lúc tới đỉnh điểm Giang Văn mạnh rút ra, ngay tại bên ngoài giải quyết.

Tuy rằng trong lòng còn bất mãn, nhưng Giang Văn vẫn là khắc chế xúc động.

Người ta nói lần đầu tiên không nên làm quá nhiều lần. Bằng không phỏng chừng em ấy ngày mai dậy không nổi.

Giang Văn ôm Hàn Phong vào phòng tắm tẩy trừ thân thể, sau đó cả hai về giường nặng nề nằm xuống, tay anh khoát lên eo Hàn Phong, dần dần chìm vào giấc ngủ.

9. Chương 9

Ngày hôm sau, khi Hàn Phong tỉnh giấc, trừ bỏ thân thể có chút đau nhức chứ thật ra không có cái gì thống khổ. Buổi sáng Giang Văn còn giúp cậu mát xa, không khí cực kỳ ngọt ngào.

Hàn Phong nhớ lại đêm qua cậu và anh làm loại chuyện tình đó không khỏi có điểm đỏ mặt.

Bất tri bất giác, hai người đã làm đến bước cuối cùng.

Vốn nghĩ một năm sau mới nói cho trưởng bối trong nhà hay. Hàn Phong đỡ trán, nhưng là trước kia cậu đã tự nói, nếu thật tình thích ai, cùng ai xảy ra quan hệ, nhất định phải mang về ra mắt cha mẹ. Mọi thứ còn lại giao cho anh thu xếp đi (”)

“Em... hối hận ?” Giang Văn có điểm run rẩy ôm lấy Hàn Phong.

Hàn Phong này giờ trầm tư làm cho anh có điểm sợ hãi.

Hàn Phong đích thực là một hảo hán tử, không giống anh, chỉ có khoác lên cái áo ngoan ngoãn thôi.

“Làm sao vậy? Em chỉ là nghĩ chừng nào đem anh đi gặp cha mẹ em thôi. Anh đừng nghĩ ăn xong rồi quyết nợ a.” Hàn Phong mí mắt hấp háy.

Giang Văn sưng sốt, lắp bắp hỏi lại: “Gặp . . . gặp cha mẹ?”

“Đúng vậy a, có vấn đề sao?” Hàn Phong cười tủm tỉm.

Giang Văn vội vàng lắc đầu, “Không thành vấn đề, không thành vấn đề.” Mấu chốt là khi gặp cha mẹ em ấy muốn mình dùng thân phận gì a?

Mấy ngày nay Giang Văn chạy khắp phố lớn ngõ nhỏ chỉ để lựa lẽ vật tặng nhạc phụ nhạc mẫu tương lai. Anh từng hỏi Hàn Phong, cha mẹ thích lẽ vật gì. Hàn Phong nhìn cười vớt một câu để anh tự quyết, còn nhắc nhở anh không cần quá khắt khe. Làm sao có thể không khắt khe?! Giang Văn thấy Hàn Phong lấy thái độ ngồi xem kịch vui thì đem bị phần biến thành thể lực vô tận, ban đêm toàn lực ép khô Hàn Phong.

Ngày hôm sau, Hàn Phong vẫn còn cảm giác bị Giang Văn đâm chọc mạnh mẽ.

Hình như gần đây làm không thường xuyên?

Hàn Phong bày tỏ cậu chỉ là người bình thường không so được với Đại Thần nhà mình.

“Cha, mẹ, con đã về.” Cậu mang anh đến một khu dân cư xa xỉ.

“Tiểu Phong, con về rồi sao?” Một phụ nhân xinh đẹp ra mở cửa, gương mặt dịu dàng ánh lên niềm vui sướng. Nhìn thấy Giang Văn đứng sau Hàn Phong, gương mặt tươi cười có chút cương cứng, vẫn là rất nhanh phản ứng mời Giang Văn vào nhà, “Đây là Giang Văn đi, mời con vào nhà.”

“Chào bác gái.” Giang Văn lễ phép chào hỏi cùng đưa ra lễ vật ra mắt.

“Ừ, chào con.” Mẹ Hàn có chút do dự vẫn là nhận lấy.

“Hừ!” Cha Hàn cũng không dễ như mẹ Hàn, từ khi Giang Văn bước vào vẫn chưa tỏ ra hòa nhã.

Tuy biết trước con trai mình sẽ mang một người đàn ông trở về, nhưng là cha Hàn tuyệt đối không ngờ lại nhanh đến như vậy? Còn có, hôm nay Hàn Phong tư thế đi đường có chút không tự nhiên, sau gáy còn có hồng ngân! Nam nhân chết tiệt này bắt cóc con ông còn đến đây thị uy?

Hôm nay đến gặp trưởng bối cư nhiên không biết tiết chế?

Cha Hàn càng nghĩ càng sinh khí, càng ngày càng cảm thấy tên Giang Văn này không phải thứ gì tốt lành!

Mình nhất định nói điều này với con trai!

Đáng tiếc lời chưa ra khỏi miệng đã bị đứa con trai nhà mình phá hư. Hàn Phong cũng biết cha cậu sẽ không dễ dàng buông tha cho Giang Văn, nên vừa vào cửa dọn dẹp này nọ xong liền ngồi xuống bên cạnh Giang Văn. Cười tủm tỉm nhìn cha, có cái gọi là không đánh kẻ đang cười, cha Hàn biết phải làm sao đây. Ông bị ghen đến đỏ mặt, vừa đưa tình nhân về nhà cánh tay liền hướng ra ngoài? Nhất định là đã nam này dạy hư nhi tử của ông! Lòng dạ hẹp hòi của cha Hàn lần thứ hai ghi nhớ!

“Cha, mẹ. Đây là Giang Văn, bạn trai của con.” Hàn Phong hít một hơi thật sâu rồi nói.

Giang Văn rất nhanh bày ra khuôn mặt nhỏ nhắn, đối hai vị trưởng bối nói “Bác trai, bác gái.” Coi như lễ phép, cho dù cha Hàn trong lòng tức giận cũng không làm khó anh.

Hừ!

Cậu ta lại lên mặt đây mà, đợi cho đứa con lớn Hàn Quân về rồi ông sẽ cho cậu ta biết tay! Cha Hàn ngao kiêu rồi, quyết định không chấp nhận với Giang Văn, vẫn là chờ tiểu bối ra tay thu thập. Hàn Quân đối vị đệ đệ Hàn Phong có thể nói là nâng niu trong tay cũng sợ rớt, năm đó Hàn Phong phát hiện tính hướng thực sự của mình, vẫn là do Hàn Quân thay hai vị trưởng bối làm công tác tư tưởng, thuận tiện đem vị đệ đệ này thoát ra khỏi ngõ cụt.

Há há, Hàn Phong tuy rằng cấm bọn họ nói cho Hàn Quân biết, bắt quá cũng không nói không được kêu Hàn Quân trở về ăn cơm a!

“Con như thế nào lại không biết Tiểu Phong có bạn trai?” Một thanh âm trầm thấp vang lên.

Hàn Phong sững sốt một chút, thấy nam nhân dựa vào cạnh cửa bỗng chốc mừng rỡ không thôi, “Đại ca về rồi?”

Hàn Quân thấy đệ đệ bảo bối hướng mình nhào tới, cười tủm tỉm sau đó ôm đệ đệ, hướng Giang Văn đang đi tới mà hất cằm.

“Tiểu Phong, em làm sao tìm được nam nhân đó? Sao không giới thiệu cho anh biết?” Hàn Quân hỏi.

Hàn Phong , “Anh hai, Giang Văn chính là Đại Thần mà em kính nể nhất!”

“A, chính là cái người làm việc không đàng hoàng mà em kể?” Hàn Quân có chút tức giận. Nhưng nhìn Hàn Phong đang bắt mắt thức thời không nói tiếp.

Giang Văn nắm chặt nắm tay, anh quyết định phải chán ghét người này!

Cho dù anh ta là anh hai của Hàn Phong cũng vậy thôi!

Giang Văn tức giận nhưng không làm gì được, Hàn Phong nhưng thật ra không nói gì thêm. Cậu hiểu anh hai nhà mình, anh hai còn mắng được là tốt rồi. Nếu anh hai không mắng chửi người mới thật là đáng lo. Hàn Phong nắm tay Giang Văn, hy vọng Giang Văn có thể nhẫn nại một chút.

Nếu Hàn Quân đã trở lại, Mẹ Hàn đi lấy thêm một đôi đũa, cha Hàn cũng lấy có bỏ chạy, đem trận địa nhường lại cho người trẻ tuổi.

“Nghe Tiểu Phong nói cậu đang làm nghiên cứu sinh, cho nên tạm thời không có năng lực cùng Tiểu Phong ở chung một chỗ đúng hay không?” Hàn Quân cười nói.

“Tôi mặc dù đang học nhưng là cũng có làm một ít sinh ý. Tiểu Phong ăn không nhiều lắm, tôi hoàn toàn có thể nuôi tốt.” Giang Văn đưa ánh mắt đầy tình ý nhìn Hàn Phong, “Tôi sẽ mau chóng học xong, anh yên tâm đem Tiểu Phong giao cho tôi đi anh hai.” Giang Văn thành khẩn nói.

Ai là anh hai của cậu?!

Hàn Quân buồn bực rồi.

Trong lúc Hàn Quân và Giang Văn lần thứ hai vì vấn đề nuôi nấng mà tranh cãi kịch liệt.

Hàn Phong ở bên cạnh, chẳng lẽ cậu không thể nuôi sống chính mình hay sao? Ở trong trường cũng ít xài tiền.

Giang Văn là tiểu hồ ly, Hàn Quân mới là con cáo già. Giang Văn cho dù lợi hại đến đâu cũng không sánh bằng Hàn Quân ở trong xã hội lăn lộn nhiều năm. Cuối cùng, Giang Văn bất đắc dĩ kéo Hàn Phong qua dùng cách thức tiêu chuẩn hôn sâu, “Tôi có thể lập tức xuất ngoại cùng Tiểu Phong kết hôn. Chuyện nhà của mình thì tự mình giải quyết, anh hai anh quản nhiều quá rồi.”

Trực tiếp đem Hàn Quân tức giận nói không nên lời.

Hàn Phong đỡ trán, chỉ còn cách an ủi anh hai thật tốt.

Bất quá, cho dù nhiều năm sau, Hàn Quân và Giang Văn vẫn là không hợp nhau.

10. Chương 10: Phiên Ngoại 1

Mấy ngày nay, mấy người trong ký túc xá thấy Hàn Phong thì thần thần bí bí, một bộ muốn nói lại thôi.

Hàn Phong cảm thấy có điểm kỳ quái, nhưng mọi người nhất quyết không chịu nói cho cậu.

Thẳng đến một ngày nào đó, thời điểm lão Tam nhìn Hàn Phong lần thứ hai lắc đầu, Hàn Phong ôm áo lão Tam, cường bức cùng lợi dụ, lão Tam khóc đến lệ hoa đái vũ, rốt cục nói ra.

Lão Tam vỗ vỗ bả vai Hàn Phong, “Tiểu Phong, có lẽ anh ta chỉ là nhất thời đầu óc không rõ ràng. Tình cảm vài năm của cậu với anh ta bọn tôi cũng hiểu mà. Aizz, nếu anh ta có thay đổi, mấy người bọn tôi chắc không dám tin tưởng vào tình yêu nữa.”

Ha? Đây là có ý gì?

“Tiểu Phong, chắc là cậu còn chưa biết nhỉ, gần đây Giang Văn nhà cậu hay cùng với mấy mỹ nữ nóng bỏng, hình như có một học muội là tân hoa hậu giảng đường của trường học chúng ta nữa. Trên diễn đàn của trường đều điên cuồng kìa!” Lão Tam oán hận nói, hận mấy người bị hoa hậu giảng đường làm cho mù mắt. Mọi người xem, trường bọn họ hiếm khi có một mỹ nữ a, mới đến được vài bữa, thế nào đã là hoa có chủ rồi?

Chắc chắn, Giang Văn đều tốt nghiệp nghiên cứu sinh rồi, cư nhiên còn ở đây tranh học muội với bọn họ?!

Rất nhiều người chỉ hận không thể nói oan uổng!

Hàn Phong hậu tri hậu giác mở ra diễn đàn của trường, bị một bài post phấn hồng làm mù mắt.

“Nga! Học trưởng, anh đều tốt nghiệp rồi vì sao còn do dự trước học muội hoa hậu giảng đường? Anh đây là muốn bức bọn em đi chết sao?! Cậu chân tướng!”

Hàn phong rồi, là ai đăng bài này vậy?

Bên trong bài post là một cô gái diện mạo thanh thuần xinh đẹp đang lôi kéo cậu thanh niên, người con trai kia chỉ lộ ra nửa khuôn mặt nghiêng, nhưng là Hàn Phong liếc mắt một cái liền nhận ra đây là Giang Văn. Giang Văn xem ra thần sắc có chút không kiên nhẫn?

Phía dưới còn có ảnh chụp của Giang Văn với mấy nữ nhân khác? Bất quá số lần xuất hiện nhiều nhất vẫn là hoa hậu giảng đường kia.

Chủ nhà (ý nói người post bài) liên tục up lên thiết nhiều ảnh chụp, thuận tiện đem chuyện của Giang Văn ra bàn tán một lần, các loại hâm mộ lẫn ghen tị.

1L: Tôi thao! Đây không phải là học trưởng tốt nghiệp đã lâu sao? Tôi nhớ rõ anh ta hoa có chủ rồi mà!

2L: Tân sinh cứng bái, học trưởng anh là thần tượng mới của em!

3L: Học muội học muội nhìn qua ~

4L: Lão tử liều mạng với Giang Văn, mau chạy tới đây.

5L: +1

6L: +10086

...

Còn lại chính là mấy lời chửi nhau, nội dung đều về Giang Văn, không có gì hay mà xem.

Hàn Phong nhìn bài post qua lại vài lần, xác định không tìm thêm được tin tức gì. Xem thời gian post bài, đại khái là từ một tuần trước. Thời điểm kia Giang Văn đúng là có điểm bận rộn.

Hàn Phong không muốn nghĩ oan cho Giang Văn. Bọn họ cảm tình đã qua nhiều năm, vẫn luôn ổn định. Nếu như cậu tùy tiện ghen sẽ không tốt. Giang Văn hiện tại đang thực tập ở công ty nhà, một ít xã giao là không thể thiếu, Hàn Phong cũng sẽ không giống mấy nữ sinh không cho Giang Văn gặp người khác. Nhưng mà thực tập thì cần đi cùng với hoa hậu giảng đường sao?

Giang Văn chưa từng nói qua chuyện hoa hậu giảng đường với cậu, Hàn Phong trong lòng có chút khó chịu.

Lúc trước Hàn Phong và Giang Văn cùng nhau ở thuê phòng ở bên ngoài. Bất quá mấy tháng gần đây Hàn Phong bận rộn cho việc tốt nghiệp, Giang Văn công tác cũng chỉ mới bắt đầu, cho nên Hàn Phong mới trực tiếp dọn về ký túc xá.

“Giang Văn, hôm nay anh có về ăn cơm không?” Nếu Giang Văn đáp ứng thì bây giờ cậu sẽ đi mua thức ăn.

“Hửm? Hôm nay anh có việc, tạm thời chưa về. Thật xin lỗi, Tiểu Phong, khi về anh sẽ bồi tội.” Giang Văn thanh âm rất nhỏ, có thể là thật sự mệt chết đi.

“Như vậy a. Được rồi, anh nghỉ ngơi đi nhé, không nên thức đêm.” Hàn Phong có chút mất mát. Nhưng cậu không thể nói rõ cụ thể là mất mát cái gì? Tuy trong lòng tin tưởng Giang Văn, nhưng ảnh chụp trên diễn đàn thật sự làm người ta chán ghét.

Ban đêm Hàn Phong nằm mơ.

Giang Văn mặc nhất kiện áo cưới trắng tinh khiết, nói với cậu, “Thân mến, anh phải lập gia đình, cô dâu không phải em.”

Sau đó cái hoa hậu giảng đường kia mặc một thân tây trang, đem Giang Văn bế đi kiểu công chúa, sau đó ịch ịch bỏ đi.

Hàn Phong ở một bên muốn la lên, nhưng là bị anh hai giữ chặt, anh hai tùy tiện cầm lấy một cái băng ngồi, nhét vào trong tay cậu. Sau đó Hàn Phong hướng tới hạ thân Giang Văn đánh qua một quyền. Chồng nạnh cười to: “Anh từ nay về sau cũng chỉ có thể ở cùng một chỗ với tôi! Ha ha ha ha!”

Sau khi tỉnh lại Hàn Phong mặt hắc tuyến, cậu đột nhiên cảm thấy trong mơ mình làm chuyện thật sự hợp tâm ý cậu.

Quả nhiên, ban ngày suy nghĩ nhiều đêm liền nằm mộng sao?

Hàn Phong sờ sờ cảm nghĩ như vậy.

Giang Văn tăng ca ở công ty đột nhiên cảm thấy phía sau lưng phát lạnh, hắt hơi một cái.

Qua mấy ngày, Hàn Phong chịu không nổi nữa! Cũng không phải thiếu nữ, tự mình ăn không vô ngủ không ngon là có làm sao?

Giang Văn không chịu nói thì đánh tới khi anh nói mới thôi!

Hàn Phong hùng hổ, trước khi đi uống ngay một bình rượu cũng cố dũng khí.

Vừa đánh liền trực tiếp tới văn phòng của Giang Văn. Hiện tại đã là giờ tan tầm, Giang Văn còn tăng ca, cho dù cậu có làm gì anh thì cũng không có người nào phát hiện!

Hàn Phong dần dần cách hình tượng ngốc manh ngốc đến đi nhà cầu còn quên mang giấy trong đầu Giang Văn càng ngày càng xa.

Thời gian quả nhiên như dùng dao giết heo.

Mà Giang vẫn còn vui vẻ chịu đựng.

Thời điểm Hàn Phong lôi kéo quần áo ép hỏi, Giang Văn rất nhanh liền khai.

“Nó là em họ xa của anh, thật mà! Lão nhân gọi anh về nhà, cho nó lại đây truyền tin tức.” Giang Văn nhắc tay đầu hàng.

“Lão nhân nhà anh? Khụ khụ, ba ba của anh?” Hàn Phong vội vàng sửa miệng. Giang Văn có nói qua với cậu vài lần, nhưng hình như tình cảm cha con họ không phải đặc biệt tốt, còn đang giận dỗi.

“Ừ, em yêu, chúng ta còn phải đi làm giấy kết hôn, hộ khẩu của anh còn ở nhà đâu.” Giang Văn cười nói.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: bá y gặp vua lẽ khoái hoạt!

11. Chương 11: Phiên Ngoại 2

Người chủ trì: Hồ Ly Tang: mệ nó, viết lâu như vậy rốt cục đã kết thúc! Sau đây là khách mời kiêm nhân vật chính của chúng ta, đi WC quên mang giấy- Hàn Phong và lần lượt cung cấp giấy vệ sinh- Giang Văn Đại Thần!

Hàn Phong: ... sát! Em có thể làm thịt con hồ ly này hấp cách thủy không?

Giang Văn: Không cần đâu, ăn khăng định đau bụng!

Hồ Ly: chít chít chít chít, mấy người cư nhiên ghét bỏ tui, tui chính là thân nương của mấy người mà.

Hàn Phong: tôi tuyệt không muốn, cảm ơn.

Hồ ly: khụ khụ, được rồi, chúng ta bắt đầu chương trình đi, aizz, tui cũng không dễ dàng mà. Vốn chỉ nghĩ vậy xem hai người tú ân ái một chút.

Giang Văn cười lạnh: cô lần trước viết còn chưa đủ? Không bị khóa là may rồi. Cô còn viết tôi liền cho máy tính cô đen luôn.

Hồ ly: ... hai người quả nhiên không phải tui thân sinh!

1, Tên hai người là?

Giang Văn: ... tự mình xem đi.

Hàn Phong: (^)

Hồ ly: ... sát! Mới câu hỏi thứ nhất thái độ đã không tốt như vậy?

2, Gió tính của hai vị là?

Giang văn: cùng Hàn Phong giống nhau

Hàn phong: +10086

Hồ ly: ...

3, Tuổi của hai vị là?

Giang Văn: tuổi thực trẻ

Hàn Phong: không phải chính cô quên đặt ra sao? Cưng nhiên còn có mặt mũi hỏi?

Hồ ly: khụ khụ, tui thật sự là không cố ý.

4, Xin tự nhận xét về tính cách của mình?

Giang Văn: rất tốt, vui vẻ, hay giúp người.

Hàn Phong: có chút mơ hồ, nhưng lá gan rất lớn.

5, Cảm thấy tính cách đối phương như thế nào?

Giang Văn: thực = =

Hàn Phong: trong ngoài không đồng nhất, năm đó do em quá trẻ người non dạ mới bị anh lừa.

Giang Văn: thân mến, chẳng lẽ bây giờ em không yêu anh sao?

Hàn Phong: yêu, đương nhiên yêu! Bị anh gạt em cũng vui mà.

Hồ ly: uy uy, mù mắt chó của tui rồi, tú ân ái trước mặt mọi người, thỉnh tự trọng a!

6, Hai vị gặp nhau ở đâu?

Giang Văn: WC

Hàn Phong: WC

Hồ ly: ở WC khẩu vị có vẻ nặng, dù sao nơi đó hương vị không thể nào tốt nhỉ? Hai người thấy thế nào?

Giang Văn: ...

Hàn Phong: cô không biết WC trường bọn tôi có mùi đàn hương sao?

Hồ ly: sát! Tốt như vậy?

7, Ấn tượng đầu tiên về đối phương là gì?

Giang Văn: thực ngốc mạnh

Hàn Phong: Đại Thần, cầu bao dưỡng

8, Thích đối phương ở điểm nào nhất?

Giang Văn: từ đầu tới đuôi! Nếu muốn chọn cái thích nhất, đương nhiên là cười tà ác

Hàn Phong: ((#) (///)///) không được đùa giỡn em.

9, Chán ghét đối phương ở điểm nào?

Giang Văn: cậu ấy luôn dễ dàng nói “Đừng mà.”

Hàn Phong: anh ấy vẫn luôn nói muốn a muốn, tuổi trẻ không nên quá miệt mài khóc!

10, Cảm thấy tính cách đối phương đối trong mắt mọi người được không? (chỉ người không ở chung)

Giang Văn: đương nhiên tốt.

Hàn Phong: cùng nữ sinh đặc biệt tốt.

Giang Văn: thân mến, em phải tin tưởng anh, anh thật sự không có quan hệ gì với mấy nhỏ đó.

Hàn Phong: (^) rồi rồi rồi, là mấy người đó tự bám anh? Đêm nay anh ngủ sô pha đi!

11, Xưng hô với đối phương như thế nào?

Giang Văn: Tiểu Phong, thân mến.

Hàn Phong: Đại Thần, Giang Văn

12, Hy vọng được đối phương xưng hô như thế nào?

Giang Văn: ông xã (~)

Hàn Phong: nguyên lai anh còn có ý tưởng này?

Giang Văn: đây là ý tưởng khi chuẩn bị làm tiểu công được chứ?

Hàn Phong: ... em như thế nào không biết?

Hồ ly: cho nên cậu là thụ a!

13, Nếu dùng động vật để so sánh, đối phương sẽ là loại động vật nào?

Giang Văn: chuột túi! Ngốc manh ngốc manh.

Hàn phong: cáo già

Hồ ly tang: _(: 3)_.

14, Nếu phải tặng lễ vật cho đối phương, hai người sẽ đưa cái gì?

Giang Văn: Tôi chính là lễ vật tốt nhất rồi!

Hàn Phong: WC ~()/~ rồi rồi rồi

Giang Văn: o()o

15, Vậy hai người muốn nhận lễ vật gì?

Giang Văn: Tiểu Phong mặc quần lót chữ “T” hấp dẫn tôi!

Hàn Phong: anh suy nghĩ nhiều rồi. Em chỉ hy vọng mỗi lần đi nhà xí đều có anh đưa giấy vệ sinh.

Giang Văn: thân mến, anh nguyện ý cống hiến sức lực.

16, Trong cuộc sống có gì bất mãn không?

Giang Văn: cậu ấy số lần yêu cầu quá ít. Thở dài (”)

Hàn Phong: anh ấy yêu cầu nhiều lắm! Hơn nữa đối đã hợp nhớ mãi không quên!

17, Khuyết điểm của hai người là?

Giang Văn: Con người quá hoàn mỹ cũng là khuyết điểm

Hàn Phong: thực mơ hồ, vứt đồ bừa bãi.

18, Khuyết điểm của đối phương thì sao?

Giang Văn: thể lực không tốt.

Hàn Phong: thể lực quá tốt! ! !

19, đối phương làm chuyện gì cho các người không mau? Không phải khuyết điểm, chỉ nói là sẽ làm người cảm giác không tốt.

Giang văn: thường xuyên hãm hàn quân lại đây ăn cơm!

Hàn phong: thường xuyên không cho ta thấy đại ca!

20, Khi đối phương không vui, sẽ đi an ủi đối phương sao?

Giang Văn: đương nhiên, đây là điều kiện chuẩn bị cho xây dựng gia đình được không?

Hàn Phong: sẽ.

21, Hai người quan hệ đạt đến trình độ nào rồi?

Giang Văn: đương nhiên là nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu nhị hợp nhất, thời điểm cô ăn thịt không phải đã biết sao?

Hàn Phong: mặt đỏ ửng~

22, Hai người lần đầu tiên hẹn hò là ở đâu?

Giang Văn: khu giải trí

Hàn Phong: khu giải trí.

23, Lúc ấy bầu không khí thế nào?

Giang Văn: tốt lắm, thực kích thích mặt tái nhợt

Hàn Phong: phi thường tốt, rất vui vẻ mặt cao hứng

24, Bầu không khí lúc ấy tiến triển tới trình độ nào?

Giang Văn: cậu ấy tỏ tình với tôi, tôi còn do dự cái gì? Kỳ thật tôi cảm thấy loại chuyện này hẳn là tôi thông báo trước mới đúng! oán niệm sâu nặng!

Hàn Phong: tôi trực tiếp tỏ tình ~

25, Thường xuyên đi hẹn hò ở đâu?

Giang Văn: WC và khu giải trí tính sao?

Hàn Phong: giống như trên

26, Sinh nhật đối phương sẽ chuẩn bị như thế nào?

Giang Văn: cậu ấy thích cái gì tôi đều cho.

Hàn Phong: nếu số lần “đòi hỏi” của anh ấy quá nhiều tôi sẽ mời anh hai đến dự sinh nhật.

Giang Văn: khó trách hàng năm anh đều gặp anh hai em!

Hàn Phong: này đến tột cùng là trách ai a?

27, Hai người các cậu ai tỏ tình trước?

Giang Văn: cậu ấy

Hàn Phong: tôi

28, Hai người tỏ tình ở đâu?

Giang Văn: ... Roller coaster

Hàn phong: Roller coaster ~()/~ rồi rồi rồi

29, Thích đối phương cỡ nào?

Giang Văn: thực thích thực thích

Hàn Phong: thực thích thực thích

Hồ ly: thật là ăn ý!

30, Đối phương nói gì sẽ làm anh/ cậu ‘hắc tuyến’?

Giang Văn: em mệt mỏi, đừng làm nữa.

Hàn Phong: chúng ta lại làm một lần nữa đi.

31, Nếu cảm thấy được đối phương thay lòng đổi dạ, hai người sẽ làm gì?

Giang Văn: ha hả! Không có khả năng!

Hàn Phong: gọi anh hai đến tiễn anh ta.

32, Có thể tha thứ đối phương thay lòng đổi dạ sao?

Giang Văn: không có khả năng

Hàn Phong: giống như trên

33, Khi hẹn hò, đối phương đến trễ một giờ thì làm sao bây giờ?

Giang Văn: chờ! Cậu ấy có quyền đến trễ.

Hàn Phong: chờ ~ anh ấy nhất định là bận công chuyện.

Hồ ly: thật tốt a ~ hâm mộ ing~

34, Ngại thích nhất chỗ nào trên người đối phương?

Giang Văn: toàn thân cao thấp đều thích

Hàn Phong: tay!

Giang Văn: nguyên lai em thích tay sao? cười đáng khinh

Hàn Phong: ... đủ rồi, đầu óc anh rốt cuộc chứa cái gì? Hình tượng Đại Thần đều bị anh làm hỏng!

35, Biểu tình khêu gợi của đối phương là gì?

Giang Văn: cô xác định cô muốn biết? sát khí bốn phía

Hàn Phong: ha hả

Hồ ly: anh anh anh anh

36, Khi hai người cùng một chỗ, khi nào thì đối phương sẽ làm ngài tim đập gia tốc?

Giang Văn: Cậu ấy chỉ cần cười thôi tôi liền cứng.

Hàn Phong: thời điểm “công tác”.

37, Hai người có khi nào nói dối đối phương không? Am hiểu nói dối sao?

Giang Văn: sẽ không. Tôi luôn cố gắng nói thật.

Hàn Phong: xem tình huống

Giang Văn: $\Sigma(\circ;)$

38, Thời điểm làm chuyện gì sẽ cảm thấy hạnh phúc nhất?

Giang Văn: đương nhiên là “hắc hừ hắc hừ”.

Hàn Phong: cùng đi Roller Coaster.

Giang Văn: miễn bàn đến Roller Coaster được không.

Hàn Phong: anh đừng nói “hắc hừ hắc hừ” được không?

39, Từng cãi nhau chưa?

Giang Văn: không có

Hàn Phong: có!

Hồ ly: ai yo, như thế nào không giống nhau?

Giang Văn: tôi cảm thấy không mời Hàn Quân đến ăn cơm không tính là cãi nhau.

Hàn Phong: tôi tính.

Hồ ly: anh hai cậu nằm cũng trúng đạn thiệt nhiều lần!

Hàn Quân mặt âm trầm : tôi phát hiện rồi! Tiểu Phong, ngày mai về nhà ở vài ngày!

40, Khắc khẩu kiểu như thế nào?

Giang Văn: dứt ngay! Tiểu Phong, em đừng về nhà.

Hàn Phong: em vẫn là về nhà ở vài ngày đi.

41, Lúc sau lại hòa hảo như thế nào?

Giang Văn: tôi nói gì sai sao? Dứt ngay.

Hàn phong:

42, Phương pháp thể hiện tình yêu của hai người là?

Giang Văn: thân mến, chúng ta đi hẹn hò đi, đến roller coaster một cũng không thành vấn đề.

Hàn Phong: (^o^)/~

43, Hai người cảm thấy đối phương xứng với loài hoa nào? (hoặc: khi nào thì cảm thấy mình được yêu?)

Giang Văn: tiểu sồ cúc

Hàn phong: hoa ăn thịt người.

44, Giữa hai người có giấu diếm gì nhau không?

Giang Văn: tuyệt đối không có

Hàn Phong: có một chút.

45, Sau khi chuyển thể còn hy vọng làm người yêu không? (nếu có kiếp sau, hai người các cậu sẽ hy vọng điều gì?)

Giang Văn: đương nhiên

Hàn Phong: ừ ừ, khẳng định rồi.

46, Khi nào thì sẽ làm ngài cảm giác “Đối phương không thương mình” nữa?

Giang Văn: ba ngày hai bữa đòi về nhà.

Hàn Phong: Khi không yêu cầu lại “thêm một lần” nữa.

47, Hai người có loại tình kết gì?

Giang Văn: chắc chỉ có Tiểu Phong.

Hàn Phong: yêu anh trai.

Giang Văn: thân mến, em đừng nhắc đến tên người kia!

48, Ngài sẽ cảm thấy tự ti khi nào?

Giang Văn: tôi làm sao có thể tự ti?

Hàn Phong: tôi không đủ thông minh. thử dài

Giang Văn: không, em thông minh mà, thân mến.

49, Quan hệ của hai người công khai hay bí mật?

Giang Văn: bán công khai đi. Người bình thường nếu hỏi tôi sẽ trả lời, không hỏi sẽ không trả lời.

Hàn Phong: giống như trên

50, Cảm thấy sẽ yêu đối phương lâu dài sao?

Giang Văn: có thể

Hàn Phong: có thể

51, Ai là thụ ai là công?

Giang Văn: đương nhiên là công

Hàn Phong: tôi có thể không trả lời vấn đề này không?

Giang Văn: thân mến, em không thể trốn tránh sự thật.

Hàn Phong: lẩn!

52, Vì sao lại quyết định như vậy? (quyết định như thế nào)

Giang Văn: thể lực quyết định cao thấp!

Hàn Phong: anh đánh với em một trận đi, em chờ anh đến ngày tuổi già vô lực!

Giang Văn: (o). . .

53, Có hài lòng với hiện tại không?

Giang Văn: không thể nào hài lòng hơn.

Hàn Phong: cũng không tệ lắm

54, Lần đầu H ở đâu?

Giang Văn: trên giường

Hàn Phong: đủ rồi! Tôi sẽ không đáp ứng dã hợp đâu!

55, Cảm tưởng khi đó là?

Giang Văn: thực con mẹ nó thích! Nhưng chỉ có thể làm một lần!

Hàn Phong: cũng không tệ lắm ~

56, Bộ đáng đối phương khi đó?

Giang Văn: xinh đẹp bất trị, không hổ là hoa hậu giăng đường!

Hàn Phong: ...

57, Câu nói đầu tiên vào buổi sáng sau đêm đầu tiên là?

Giang Văn: thắt lưng em còn đau không?

Hàn Phong: cắt.

58, Một tuần H mấy lần?

Giang Văn: không cố định, xem số lần Hàn Quân tới dùng cơm.

Hàn Phong: giống như trên

59, Số lần H lý tưởng/tuần?

Giang Văn: bảy lần là được rồi! Tôi nhu cầu không cao.

Hàn phong: này còn kêu không cao?

Giang Văn: này so với một đêm bảy lần, anh còn tốt hơn nhiều!

Hàn Phong: đó là tiểu thuyết, không thể tin được!

60, H là như thế nào?

Giang Văn: nhẹ nhàng

Hàn Phong: mưa rền gió dữ

61, Nơi mẫn cảm nhất của mình là?

Giang Văn: không thể nói

Hàn Phong: không thể nói!

62, Nơi mẫn cảm nhất của đối phương là?

Giang Văn: giống như trên. Cô hỏi cái này là ý gì? Dù sao người cũng là của tôi!

Hàn Phong: giống như trên

63, Dùng một câu để hình dung đối phương khi H.

Giang Văn: thật đáng yêu!

Hàn Phong: thực cầm thú!

64, Nói trắng ra là thích hay ghét H?

Giang Văn: thích

Hàn Phong: số lần ít một chút liền thích

65, Bình thường H ở đâu (hoặc là hi vọng H ở đâu)

Giang Văn: tôi hy vọng là các địa phương

Hàn Phong: chỉ có phòng ngủ!

66, muốn ném thử địa điểm mới không? (trường hợp)

Giang Văn: rất nhiều

Hàn Phong: phòng ngủ

67, Tắm rửa là trước hay sau H?

Giang Văn: trước sau không cố định

Hàn Phong: anh ấy biết

68, Khi H hai người có ước định gì không?

Giang Văn: sát! Hỏi cái này để làm chi?

Hàn phong: ta muốn, nhưng anh ấy không chịu

69, Có từng H với người khác chưa?

Giang Văn: không có

Hàn Phong: không có

70, Đối với câu: “Nếu không chiếm được tâm chí ít phải chiếm thân thể” đồng ý hay phản đối?

Giang Văn: Nói giỡn à! Thể xác và tinh thần đều phải hướng về tôi!

Hàn Phong: tôi cảm thấy cũng không tệ lắm sờ cảm

Giang Văn: ...

71, Nếu đối phương bị tên hỗn đản nào QJ (hấp diêm), làm sao bây giờ?

Giang Văn: ... tôi giết thằng đó! Đặc biệt là tên khốn kia.

Hàn Phong: đem hỗn đản QJ trở về!

Giang Văn: _(: 3)_.

72, Trước H thay sau H cảm thấy thẹn thùng?

Giang Văn: đều thẹn thùng

Hàn Phong: ...

73, “Chỉ có đêm nay, bởi vì rất tịch mịch, xin...”, bạn tốt nói như vậy, làm sao bây giờ?

Giang Văn: lập tức đoạn tuyệt quan hệ!

Hàn Phong: bọn họ chỉ yêu mấy em gái đáng yêu!

Hồ ly: thực sao?

Hàn Phong: cô quá già rồi, lẫn qua một bên!

Hồ ly: ...

74, Cảm thấy kỹ thuật H của mình được không?

Giang Văn: ừ

Hàn Phong: ừ ừ ừ

75, Cảm thấy kỹ thuật H của đối phương được không?

Giang Văn: ừ ừ ừ

Hàn Phong: ừ

Hồ ly: hai vấn đề vi diệu này cùng trả lời...

76, Khi H hy vọng đối phương nói gì?

Giang Văn: nhanh một chút.

Hàn Phong: tốc độ này được chưa.

77, Khi H hy vọng nhìn thấy đối phương có bộ dáng gì?

Giang Văn: tôi đều thích

Hàn Phong: mệt mỏi

78, Cảm thấy H với người khác ngoài người yêu được không?

Giang Văn: Nói giỡn! Tôi không phải loại không có tiết tháo như vậy.

Hàn Phong: không thể.

79, Ngài có hứng thú với H không?

Giang Văn: có hứng thú

Hàn Phong: hoàn toàn không có

80, Đột nhiên đối phương không tác cầu đòi hỏi thân thể của mình, vậy làm sao bây giờ?

Giang Văn: khẳng định ngoại tình! Sát! Đi rèn luyện.

Hàn Phong: thật tốt quá, đi thấp hương.

81, Ngài đối với QJ thấy thế nào?

Giang Văn: đi! Một chút kỹ thuật cũng không có.

Hàn Phong: tôi vẫn rất muốn thử QJ Giang Văn.

Giang Văn: ...

82, Từ lúc H cho tới nay, làm ngài hưng phấn cùng lo âu là nơi nào?

Giang Văn: tôi còn chưa tìm được __(: 3)__.

Hàn Phong: tôi không hy vọng xuất hiện cái này.

83, Chuyện thống khổ nhất khi H là?

Giang Văn: cậu ấy ngủ, tôi lại vừa cứng.

Hàn Phong: ngủ cũng ngủ không ngon!

84, Từng chủ động hấp dẫn đối phương chưa?

Giang Văn: có

Hàn Phong: chỉ có lần đầu tiên

85, Khi đó đôi bên phản ứng là?

Giang Văn: không ăn thật uống! Vội vàng đề người xuống.

Hàn Phong: thực khát khao

86, Công mới có ** hành vi sao?

Giang Văn:

Hàn Phong:

87, Khi đó đối phương phản ứng gì?

Giang Văn:

Hàn Phong:

88, Đối với hai người mà nói, đối tượng lý tưởng để H là?

Giang Văn: Hàn Phong

Hàn Phong: Giang Văn

89, Hiện tại đối phương có phù hợp với lý tưởng của ngài không?

Giang Văn: 100 điểm.

Hàn Phong: 99 điểm

Hồ ly: còn dư lại một điểm tất cả mọi người đều hiểu ~

90, Lúc H có sử dụng đạo cụ gì không? (tỷ như xa linh, dương nhân khuyên, khoái hoạt châu...)

Giang Văn: hình như thử một lần

Hàn Phong: thử trên người anh ấy tôi mới hứng thú.

91, Lần đầu tiên phát sinh khi bao nhiêu tuổi?

Giang Văn: chính cô quên đặt ra.

Hàn Phong: giống như trên

92, Khi đó đối tượng là người yêu bây giờ à?

Giang Văn: này tuyệt đối không thể nói

Hàn Phong: ừ

93, Ngài thích nhất được hôn ở chỗ nào?

Giang Văn: chỉ cần là Tiểu Phong đều thích

Hàn Phong: hoàn hảo

94, Ngài thích nhất hôn đối phương ở đâu?

Giang Văn: chỉ cần là Tiểu Phong đều thích

Hàn Phong: miệng

95, Khi H dễ vấy lòng đối phương nhất chính là?

Giang Văn: đủ rồi. Càng ngày càng không có giới hạn.

Hàn Phong: đúng vậy.

Hồ ly: tui hỏi đều là vấn đề tiêu chuẩn được không?

96, Khi H nghĩ gì?

Giang Văn: không nghĩ gì.

Hàn Phong: khi nào thì mới có thể chấm dứt?

97, Một đêm H mấy lần?

Giang Văn: hai lần

Hàn Phong: ừ

98, Khi H quần áo là tự mình cởi hay là đối phương hỗ trợ cởi?

Giang Văn: tôi

Hàn Phong: anh ấy

99, Đối ngài mà nói, H là?

Giang Văn: ràng buộc

Hàn Phong: khoá hoạt

100, Cuối cùng xin nói một câu với người yêu.

Giang Văn: anh muốn làm thật hồ ly, thật sự!

Hàn phong: em mài dao cho anh!

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: rất cực kết thúc ~ không dễ dàng a ~~ ()/~ rồi rồi rồi ~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gap-dai-than-ngay-luc-khong-mang-giay-ve-sinh>